

Kotariai könnyűlovag

Kotaria történelmében a Psz. XII. században, I. „Hódító” Lassar kormányzó seregnagy uralkodása idején jelentek meg először a lovegok. A rohamosan terjedő pyarroni hittel együtt a lovagokat is megismerte a világ, és nem csak harci hatékonyságuk, de erkölcsiségük, és az ebből fakadó tartásuk, fegyelmük is sokakat magával ragadott. A godoni eredetű pyarroni lovag eszmény számos követőre talált. A lovagok által képviselt értékek, a becsületesség, a hősiesség, az önfeláldozás, de a műveltség, a gyengék védelme és a hűség is, mivel nem állt távol a városállamok harcosaitól sem, közöttük is a kiemelkedő, a megbecsülést érdemlő harcos, a lovag fontos jellemzője lett. Maga I. Lassar is a lovagi eszmények követőjévé vált.

Kotaria párás dzsungleiben azonban teljesen más harcmodorhoz szoktak, az időjárás, a terep nem igazán tette kedvezővé a nehéz lovas harcmodort. A nehéz és merev páncélok még nem volt akkora probléma, ugyanis ebben az időben a lovagok nagy része még a godoni eredetű sodronypáncélt használta. A kotariai lovagok tehát elsősorban gyalogosak lettek, így megtartották kétkézes fegyvereiket is, hiszen már nagy hagyománya volt a különböző kétkézes csatabárdok használatának a vidéken.

I. Lassar a Hiebisi háború után, Psz. 1402-ben alapította meg a Lávatestvérek lovagrendjét, amelynek kezdetben azok a nemesi származású harcosok lehettek tagjai, akik kitüntették magukat a háborúban. A rend - és maga a lovagság intézménye Kotariában - azóta furcsa keveréke lett a dicsőség és társadalmi kiemelkedésnek és a nemesi származásnak. A lovagok ugyanis ma már nem csak és kizárólag nemesi származásúak, viszont nemesi jogokkal és kiváltságokkal rendelkeznek, valamint a társadalom szemében is sajátos, a lovagoknak kijáró tisztelet övezi őket. A rendnek olyan nemesek lehetnek tagjai, akik viselkedésükben, harci tudásukban és bátorságukban alkalmasak arra, hogy a Lávatestvérek megkülönböztető jegeit viseljék címerükben, ám a vitéz közrendűek előtt is nyitva áll az út. Amennyiben ugyanis bármilyen harcos elég vitéznek, műveltségében és erkölcsiségében pedig lovagi mércével is megfelelőnek találtatik, úgy felvételét kérheti a rendbe, és ekkor már általában pártfogói is lévén, többnyire meg is kapja azt. Az ilyen „közrendű” lovag a lovaggá való ütessel - melynek szokása szintúgy a pyarroni kultúrából átvett - maga is nemessé válik, több előjogot is szerez, nevében viselheti a car előtagot, lovon járhat a csatába, címert viselhet.

Noha címe nem örökölhető és különösebb vagyon sem feltétlenül jár hozzá - noha egy igazi lovaggá ütéshez általában jár minimális vagyon, birtok is - életében és halálában lovagi kiváltságok és tisztelet illeti meg - a kotariai társadalom harcos szemléletét jól tükrözi, hogy ezt meg is kapja.

A Kotariai lovagok nem véletlenül viselik a könnyűlovag, sőt, elsősorban a külhoniak szemében a gyaloglovag gúnynevet. Kotaria éghajlata és dzsungeljei nem igazán kedvez a nehézvértetű lovagi harcmodornak és viseletnek, ezért az itteni lovagok megőrizték a kevésbé meleg és kevésbé merev sodronyvérteteket. Hasonló a helyzet a lóval is. Noha a lovag - igazi ritkaságként - lóval közlekedik és a csatát is lóval közelíti meg, ritka az az eset, hogy lóról is harcolna, a kotariai terepen pedig még ritkább, hogy alkalmas hely adódik az igazi, nehézlovas roham megvalósítására. Emellett az itteniek kedvelt fegyvere, így a legnagyobb tisztelet övezte fegyver a nehéz, kétkezes csatabárd, - és egy lovag, a legdicsőbb harcos mi mást használna - ami viszont megint csak nem igazán alkalmas a lóról való hadakozásra. A kotariai lovagok tehát gyalogosan harcolnak. Tovább színesíti harci stílusukat a nagyméretű kotar dobócsillagok használata. Noha a célzófegyvereket - és használóit - nem tartják sokra, a háromágú, kígyónyelvű végű kotar csillagok használata nem ebbe a kategóriába tartozik, mindegyik lovag jól bánik velük - és a csillagok jól helyettesítik a fák között alig használható íjakat a harcban.

A Lávatestvérek lovagrendje nem csak lovagjaiban különbözik Ynev általánosan értelmezett lovagrendjeitől. Mindenkori nagymestere maga a kotariai uralkodó, az itteni megnevezés szerint kormányzó-seregnagy. Ritka - és eléggé szégyenteljes - az olyan eset, amikor a nagymester nem képes maga harcba vezetni lovagjait. Ilyen kormányzó seregnagyot meglehetősen ritkán emel a sors kotaria élére, noha a történelem során nem példa nélküli a lehetőség. Ilyenkor a lovagrendet valójában a helyettes nagymester vezeti, aki élete végéig viseli az ezzel járó megiszteltetést - még ha időközben új uralkodó is kerül a kis ország élére.

A lovagrend központja elvileg Kotaria városa, ám nem rendelkeznek a hagyományos értelemben vett rendházakkal. Minden nemes saját udvartartásában, várában tartja székhelyét, és a lovagrend eseményeit, gyűléseit, tornáit is mindig

máshol rendezik meg. A rend tagjai egyfajta szövetségként, barátként és testvérként állandóan szívesen látott vendégei egymásnak. Mivel pedig a nagymester általában maga az uralkodó, így soha nincs hiány a szükséges épületekben.

A lovagságot a leendő kotariai lovagok apródként kezdik valamely lovag mellett, általában ifjú korukban. Feladatuk a lovag szolgálata, eközben számos dolgot elsajátítanak a lovagi élet minden területéről. Emellett elméjük csiszolását is végzik, ha jó mesterük akad, mindig bőséges tanulnivalóval látja el őket. Az apródok, amikor tanító lovagjuk szertartásosan szélnek ereszti őket, a rend egyik fegyvermesterének keze alá kerülnek, aki befejezi képzésüket. Az elnevezés talán csalóka lehet, ugyanis aki megszerzi a nagymestertől a fegyvermesteri címet, az nem csak a fegyveres harcban, de a lovagi élet minden területén kiemelkedően teljesít, alkalmassá válva arra, hogy új lovagokat képezzen. Az ifjú lovagok általában 1-2 év alatt megtanulnak mindent, amit még nem tudtak, a harci technikák mellett a Lávatestvérek szertartásrendjét és szokásait is megismerik. A fegyvermester javaslata alapján kerülhetnek azután felavatásra, és válhatnak a rend teljes jogú lovagjává.

A rend nevét titokzatos beavatási szertartásáról kapta, amit működő tűzhányók - amiből Kotariában jócskán találni - kürtőiben tartanak meg, és csak a rend teljes jogú lovagjai - no meg az avatandók vehetnek részt rajta.

A lovagrend eddigi legvittezebb tagja, számos lovag példaképe II. „Hithű” Kalador kormányzó seregnagy és nagymester, aki maga vezette a Dúlástól szorongatott Pyarron megsegítésére lovagjait, akik ugyan nem tudták jelentősen befolyásolni az eseményeket, a Pyarroni történetírás szerint is kivették a részüket a rend helyreállításában és az orkok visszaűzésében.

A kotariai kultúra és vallás furcsa, kettős jellege, a látszólagos Sogron tisztelet és követé - ami inkább legendákban nyilvánul meg, kellő alapot szolgáltatva a Sogron által kegyelt pár leszármazottainak az ország vezetésére és Ordan hallgatólagos támogatására - ugyanakkor a pyarroni istenek tisztelete a rendben is érvényesül. Tehát a köznapokban és

erkölcsökben Draina, Ellana és Krad - és más pyarroni istenek - tanait követik, ugyanakkor a harcban inkább Sogron pusztító aspektusa jut szerephez. Nemcsak mentalitásukon és harcos kegyetlenségükön látszik ez meg, de a rend által használt több varázstárgyon is, amelyet titokban a Lángoló Szív testvériség tagjai készítenek időszakosan fellángoló majd alább hagyó szövetségük keretében Kotaria lovagjai számára. A testvériség tagjai ugyanis időről-időre felbukkannak a rend mellett, noha hivatalosan semmi közük hozzá, sőt, a mai napig érvényben van a tűzmágia nem ordaniak számára tiltó rendelete az országban.

Karakteralkotás

Az alkaszt tagja csak férfi lehet, Kotariában nem szívesen látnak a nők kezében fegyvert, az pedig egyenesen hallatlan, hogy egy nő lovag legyen.

Kotaria népességének túlnyomó része ember, így elég ritka, hogy más fajú karakter lehessen itt lovag. Ugyanakkor azon fajok tagjai, amelyek nem igazán különböztethetők meg az emberektől, minden további nélkül a lovagrend tagjává válhatnak. A kotariai harcos eszmény ugyanakkor nem fajhoz kötött, azaz egy megfelelő viselkedésű törpe, vagy akár khál is kivívhatja az emberek tiszteletét és kotariai lovaggá válhat, bár ez igen ritka.

A kotariai könnyűlovag első karakteralkotási táblázata (megegyezik a lovagéval).

Erő	K6+12+Kf
Állóképesség	K10+8+Kf
Gyorsaság	3K6 (2x)
Ügyesség	3K6 (2x)
Egészség	K10+10
Szépség	2K6+6+Kf
Intelligencia	2K6+6
Akaraterő	K10+8
Asztrál	3K6 (2x)
Érzékelés	2K6+6

Harcérték

A kotariai könnyűlovag Ké-alapja 8, Té-alapja 20, Vé-alapja 75, Cé-alapja 0; amihez minden tapasztalati szinten 12 harcérték módosítót kap, amit tetszés szerint oszthat el harcértékei közt, egyetlen megkötést figyelembe véve: Ké-ét legalább 1-el, Té-ét legalább 4-gyel, Vé-ét legalább 4-gyel köteles növelni minden tapasztalati szinten.

Életerő és fájdalomtűrés

A kotariai könnyűlovag Ép-alapja 7 (ehhez adódik még egészsége tíz feletti része), Fp-alapja pedig 6, amihez (állóképességének és akaraterejének tíz feletti részén túl) tapasztalati szintenként további K6+5 Fp járul.

Képzettségek

A kotariai könnyűlovag Kp-alapja 4, amihez minden tapasztalati szinten további 7 járul.

A kotariai könnyűlovag képzettségei első szinten:

Képzettség	Fok/%
4 Fegyverhasználat	Af
Fegyverdobás (Kotar csillag)	Af
Fegyvertörés	Af
Harc helyhez kötve	Af
Nehézvértviselet	Af
Hadvezetés	Af
Fegyverismeret	Af
Lovaglás	Af
Etikett	Af
Írás/olvasás	Af
4 nyelvtudás	Af (4,2,2,2)
Heraldika	Af
Történelemismeret	Af
Erkölc	Af
Kultúra (Lávatestvérek)	Mf
Esés	30%
Helyismeret (Kotaria)	60%

A kotariai könnyűlovag minden tapasztalati szinten kap 10%-ot, amit tetszés szerint oszthat el százalékos képzettségei között.

A kotariai könnyűlovag képzettségei a további tapasztalati szinteken:

Tsz.	Képzettség	Fok/%
2.	Pszi	Af
3.	Heraldika	Mf
4.	Fegyverhasználat (kétkézes)	Mf
4.	Sebgyógyítás	Af
5.	Kiegészítő támadás (kétkézes)	Af
6.	Fegyvertörés	Mf
8.	Fegyverdobás (Kotar csillag)	Mf
9.	Harc helyhez kötve	Mf
11.	Hadvezetés	Mf
12.	Pszi	Mf

Tapasztalati szint

A kotariai könnyűlovag szintlépése (megegyezik a lovagével):

Tapasztalati pont	Tapasztalati szint
0-180	1
181-370	2
371-800	3
801-1650	4
1651-3200	5
3201-6400	6
6401-12000	7
12001-25000	8
25001-45000	9
45001-65000	10
65001-90000	11
90001-110000	12
További szint:	35000

A kotariai könnyűlovag fegyvertára

A kotariai lovagok legfőbb fegyvere a kétkézes csatabárd - és ennek különböző változatai. Gyakorlatilag minden lovag egyedi stílusú csatabárdot alakít ki magának és használ, amelynek kiinduló alapja a tanítóé. Egyfejú, kétfejú, csatacsillaghoz hasonlító vagy csak egyszerű páncéllékelő - ahány lovag, annyi féle csatabárd. A kétkézes főfegyver mellé sem pajzs, sem kiegészítő fegyver nem fér el.

Minden lovag megtanul bánni még a kotariai dobócsillaggal, ez a nagy, kéttenyényi, háromágú,

kígyónyelv-villás végű, nehéz dobófegyver helyettesíti a lovagi harcmodor meg nem engedte íjat. Általában övre akasztva viselnek belőle egy-két darabot, és a csatabárdok használata előtt dobják el őket, megtörve az ellenség rohamát. Emellett általában a törrel, és a rövidkard méretű bozótvágó késsel tanulnak meg bánni. Ez utóbbi fegyver hasznos és nélkülözhetetlen kiegészítő Kotaria sokszor hegyekkel csipkézett dzsungleiben, szinte természetes, hogy ha már kéznél van, megtanulják fegyverként is alkalmazni.

Fegyver	T/k	Ké	Té	Vé	Cé
Bozótvágó kés	2	10	12	10	0
Kotar csillag	1	9	5	0	0

Fegyver	Sebzés	Átütő erő	Súly	Ár
Bozótvágó kés	K6+2	0	0,8	1e
Kotar csillag	K6+1	1	1,2	60r

A bozótvágó kés igen éles, hajlékony pengéjű fegyver, ami nem csak a növényzet irtásában, de a közelharcban is kiváló. Sebzéséhez az erő 16 fölötti része járul. Fém vérték átütésére pengéje képtelen, azaz 2-nél nagyobb SFÉ esetén, vagy bármilyen fém vért ellen hatástalan, bármennyi is legyen a sebzése. Réseken bejuthat, ám a fém vértet tönkretenni nem képes.

A kotar csillag fémből készült, masszív erős és nehéz, két-háromtenyényi nagyságú, háromágú, mindegyik ága villás, úgynevezett kígyónyelvű. Kialakításából adódóan korlátozottan, de alkalmas a páncélok átütésére is. Ideális dobótávolsága 10 láb, maximális 25 láb. (lásd 2TK,164.old. Hajítófegyverek)

A kotariai lovagok a teljes testet fedő sodronyvértet hordanak. Az apró láncszemekből álló fértezetet általában egy alsó, nadrág és egy felső részből állítják össze. A rugalmas vért a merev páncélokhoz képest viszonylag könnyű, ám kisebb védelmet biztosít. Előnye azonban, hogy sokkal jobban szellőzik, gyorsabb mozgást és harcot tesz lehetővé, és nem terheli annyira viselőjét. A sodronyvért gyakran a fejet védő csuklyával egészül ki, az előkelőbb lovagok azonban gyakran öltönek nyitott fém kúp-sisakot,

aminek oldalán lángnyelv alakú szarvacskákat viselnek - ezzel is különböztetve magukat az egyszerű harcosoktól.

Vért	Sfé	Mgt	Súly	Ár
Sodronypáncél	3	3	25	20 a

A kotariai lovag kezdő vagyona 2K6 arany.

A Lángoló szív testvériség időről időre - noha nem hivatalosan és senki által el nem ismerve - támogatást nyújt a rendhez hű kotariai lovagoknak. A Lávatestvérek lovagai a harmadik szint elérése után, amennyiben hasznos tagjai voltak a rendnek, egy varázsfegyvert, általában csatabárdot kapnak a rendet a színpalak mögött támogató titkos testvériségtől. Hatodik szinten, amennyiben még mindig a rend érdekében cselekszenek és a nagymester is úgy véli, egy mágikus sodronyvértet kapnak. (A lehetséges varázstárgyakat lásd az erről szóló külön cikkben).

Címer

A kotariai lovag, lovaggá ütésekor (vagy a rendbe történő felvételkor) jogosulttá válik címer viselésére, amiben feltüntetheti a Lávatestvérek lovagrend ismertetőjegyét, a két csatabárdot. A kotariai nemesek - akik egyébként is címerrel rendelkeznek - a rendtagság után a címerpalástba csavarva díszítik címerpajzsuk két oldalát egy-egy, a saját csatabárdjukat másoló fegyverrel. A rendtagság nem, ám a dicsőség a nemesek körében öröklődik, azaz a család címerében ettől fogva büszkén viselheti a csatabárdokat.

A közrendűekből lett lovagok is jogosultak lesznek címer viselésére. Az ő címereik palást nélküliek, és a rendtagságot kifejező két csatabárdot a pajzs mögött, keresztben ábrázolják. Az ilyen lovagok - mivel nemesi címük nem továbbörökíthető - utódai már nem jogosultak címer viselésére apjuk lovagsága okán. Nem előírás, de szokás, hogy az ilyen lovagok gyakran hordanak egy vagy több kotariai csillagot is címerükben.

A kotariai könnyűlovag a lovag kaszt egy különleges, kultúra és helyszín-specifikus alkasztja. A vele való játék a lovaghoz teljesen hasonló nehézségű, árnyaltságú és élvezetű lehet, mindezt egy kész kultúrába, harci stílusba helyezve. Nemcsak a csatatéren, de az udvarokban is megállja a helyét, így sokrétű játékot tesz lehetővé. Nem tartozik az egyszerű kasztok közé, ezért gyakorlott játékosok számára ajánlom.

2013.12.25.

Szerző: Magyar Gergely

Forrás: Kalandozok.hu

Hozzászólás, vélemény, észrevétel:
magyargergely@kalandozok.hu